

věty § 1 tr. zák. se to vyžaduje ke každému zločinu. Rozsudek však patrně má tu na mysli nikoli zlý úmysl ve smyslu § 1 tr. zák., nýbrž úmysl směřující k poškození firmy, o němž před tím mluví jako o »zlém úmyslu« (»zlý úmysl směřující k poškození firmy popírá«, t. j. obžalovaný) a obratem »jest nerozhodným, že obžalovaný nejednal ve zlém úmyslu stačí tu vědomí, že jednal hmotně protiprávně« chce jen vyjádřiti, že výmluva obžalovaného, že nezamýšlel poškoditi firmu N. a nechtěl se obohatiti na její úkor, neomlouvá ještě jeho čin a skutečnost ta nečiní ho beztrestným, ježto k naplnění skutkové podstaty zločinu zpronevěry stačí již při ostatních zákonných znacích vědomí pachatelovo, že jedná hmotně protiprávně. A toto rozsudkem zjištěné a formelní výtka neúplnosti řízení bezúspěšně napadené vědomí hmotné protiprávnosti činu v čase činu při zadržení si a přivlastnění cizí věci obžalovanému jen svěřené jest podstatnou náležitostí zlého úmyslu při zločinu stěžovatelově, a nelze proto přisvědčiti zmateční stížnosti, že rozsudek jeho zlý úmysl vůbec vylučuje. Pokud se zmateční stížnost v tomto bodě číselně dovolává též výtky podle § 281 čís. 5 tr. ř., má na mysli zřejmě vnitřní rozpor rozsudku, který však by předpokládal různá neshodná skutková zjištění, ne však neshodné právní dedukce, vyplývající z názoru soudu na podstatu zlého úmyslu. Vývody ty do-
ličují jen již řečený domnělý zmatek hmotněprávní podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. Bylo proto zmateční stížnost zavrhnouti jako neodůvodněnou.

Čís. 3682.

Kromě vyjimečného případu § 81 odst. 2 tr. ř. jest podati provedení zmateční stížnosti u soudu, který vynesl rozsudek; nestačí, že bylo ve lhůtě podáno přímo u nejvyššího soudu.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1929, Zm I 366/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 4. ledna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle § 197, 200 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost jest podle § 284 tr. ř. opověděti do tří dnů po vyhlášení rozsudku u sborového soudu prvé stolice, který vynesl rozsudek. Podle § 285 tr. ř. jest provedení zmateční stížnosti podati u téhož soudu, byl-li, jakž se stalo v souzeném případě, opis rozsudku vyžádán, do osmi dnů od doručení tohoto rozsudku. Jen výjimečně lze podle § 81 tr. ř. provedení zmateční stížnosti podati u okresního soudu, jenž doručil opis rozsudku obžalovanému. Podle § 6 tr. ř. a zák. čís. 142/12 ř. zák. nevčítá se do této lhůty doba, co provedení bylo dopravováno poštou, a byla-li posledním dnem lhůty neděle nebo svátek, končí lhůta následujícím všedním dnem. Nebyla-li ona lhůta dodržena, nelze k opožděnému provedení zmateční stížnosti přihlížeti. Obháje

obžalovaného, jemuž byl opis rozsudku doručen dne 12. dubna 1929, zaslal provedení zmateční stížnosti dne 19. dubna 1929 přímo nejvyššímu soudu, tedy soudu k přijetí provedení nepřislušnému. Ježto provedení zmateční stížnosti k nejvyššímu soudu dne 21. dubna 1929 došlo, tímto dnem 22. dubna 1929 krajskému soudu v Chebu zaslané, došlo ke krajskému soudu v Chebu teprve dne 23. dubna 1929, nelze k provedení tomu jako k opozděnému přihlížeti. Poněvadž stěžovatel, ohlašuje zmateční stížnost, neuvedl ani výslovně, jasně a určitě, ani zřejmým poukazem žádný ze zmatečných důvodů v § 281 čís. 1—11 tr. ř. výčetmo uvedených, ani okolnost, která by některý ze zmatků těch mohla zakládati, bylo podle § 1 čís. 2 a § 4 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 zmateční stížnost zamítnouti ihned v zasedání neveřejném, jak již měl učiniti soud první stolice.

Čís. 3683.

Spolupachatelství přestupku útisku podle § 1 zák. čís. 309/1921 hrozbou újmou na svobodě a cti, by bylo na ohroženém vynuceno, by za stávky nepracoval; nezáleží na tom, že nelze dokázat, který spolupachatel vyhrůžku pronesl.

Po stránce subjektivní vyhledává se ke skutkové podstatě přestupku podle § 1 zák. čís. 309/1921, spáchaného vyhrůžkou, kromě vědomí pachatelova, že hrozí jinému újmou na některém z právních statků v onom ustanovení zákona uvedených, též úmysl pachatelův, vynutiti na ohroženém nějaké konání, opomenutí nebo snášení, a vědomí pachatelovo, že nemá práva na toto konání, opomenutí nebo snášení.

Vyhrůžkou (opovědí způsobení újmy) je projev, jímž pachatel chce jiné osobě (ohroženému) naznačiti a jí též způsobem pro ni poznatelným naznačuje, že má moc a zamýšlí opovězenou jí újmu buď sám nebo prostřednictvím jiného způsobiti.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1929, Zm I 445/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského trestního soudu v Praze ze dne 18. května 1929, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přestupkem útisku podle § 1 zák. z 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a věc přikázal okresnímu soudu ve Slaném k opětovnému projednání a rozhodnutí.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaných napadá rozsudek soudu první stolice číselně důvody zmatečnosti podle § 281, čís. 5 a 9 a) tr. ř. Rozsudek zjišťuje v rozhodovacích důvodech, že se obžalovaní uhlouvali dne 12. října 1928 zrána za tehdejší hornické stávky na Kladensku před bytem horníka Antonína Z-y v S., že Z-ovi »nabijí držku«, že jeden z nich se vyjádřil: »Až otevře, tak mu dám pěstí do držky a řeknu: Tak se stávkuje?«, a že jeden z nich svítil elektrickou lampičkou do okna